

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 37/11
18.05.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 2. у вези члана 187. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 142/11 од 27.04.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 142/11 од 27.04.2011. године, као основан, и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године у корист окривљеног Н.М. повређен закон - члан 40. тачка 5. ЗКП-а.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Краљеву К 20/07 од 23.10.2008. године окривљени Н.М. на основу члана 355. тачка 3. ЗКП-а ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 2. у вези члана 187. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године одбијена је као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Краљеву и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 142/11 од 27.04.2011. године због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. у вези члана 40. тачка 5. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости, основан, и да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године повређен закон у корист окривљеног Н.М.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, одржао седницу већа у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Н.М. и његовог браниоца, адвоката С.В, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев подигнут, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета се утврђује да је у овом кривичном предмету донета прва првостепена пресуда Окружног суда у Краљеву К 37/02 од 29.10.2004. године, којом је окривљени Н.М. ослобођен од оптужбе да

је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 2. у вези члана 187. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије и да је у том предмету на главном претресу као члан већа које је донело првостепену пресуду поступала судија Оливера Бојовић. Ова пресуда укинута је решењем Врховног суда Србије Кж1 895/06 од 13.11.2006. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након тога, у поновном поступку Окружни суд у Краљеву донео је пресуду К 20/07 од 23.10.2008. године, којом је окривљеног ослободио од оптужбе да је извршио наведено кривично дело.

Одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Краљеву, Апелациони суд у Крагујевцу донео је пресуду Кж1 126/10 од 11.10.2010. године, којом је одбио као неосновану жалбу и првостепену пресуду потврдио. У овом предмету као члан већа другостепеног суда поступала је судија Оливера Бојовић.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године повређена одредба члана 40. тачка 5. ЗКП-а која предвиђа да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету, дакле ради се о кривичном предмету а не евентуално одређеним фазама кривичног поступка у оквиру истог предмета, учествовао у доношењу одлуке нижег суда, или ако је у истом суду учествовао у доношењу одлуке која се побија жалбом.

Имајући у виду да је у доношењу одлуке Окружног суда у Краљеву К 37/02 од 29.10.2004. године у својству члана судског већа учествовала судија Оливера Бојовић, а да је затим у истом предмету била члан већа Апелационог суда у Крагујевцу, које је донело пресуду Кж1 126/10 од 11.10.2010. године, то је овом пресудом повређена одредба члана 40. тачка 5. ЗКП-а у корист окривљеног Н.М, јер се судија Оливера Бојовић није изузела од поступања у наведеном предмету Апелационог суда у Крагујевцу, а што је у смислу одредбе члана 41. став 1. ЗКП-а била дужна да учини.

Налазећи, с тога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је утврдио да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 126/10 од 11.10.2010. године повређен закон у корист окривљеног Н.М, не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.